

TRENUTEK ODBITKA DDV PRI PREJEMNIKU BLAGA ALI STORITEV PO 76.A ČLENU ZDDV-1

Pojasnilo DURS, št. 4230-14/2010, 22. 2. 2010

Davčni zavezanec sprašuje, kako je z odbitkom DDV pri dobavah blaga in storitev, za katere velja od 1. januarja 2010 dalje obrnjena davčna obveznost po 76. a členu ZDDV-1 in sicer predvsem v gradbenem sektorju.

Navaja, da je za gradbeno storitev (storitev dokončana 28. 2. – nastanek obveznosti 28. 2.) gradbena situacija za mesec februar 2010 izdana z zamikom, npr. za mesec februar 2010 bo naročnik gradbenih storitev gradbeno situacijo prejel sredi marca 2010. Pojavlja se mu vprašanje ali lahko šele v marčevskem obračunu DDV uveljavlja odbitek DDV, ki pa ga na podlagi samoobdavčitve nedvomno mora plačati že po februarskem obračunu DDV. Zanima ga ali sta obveznost za DDV in odbitek tega DDV lahko v istem davčnem obračunu, ne glede na to, da naročnik storitve z računom ali drugim dokumentom, ki služi kot račun, razpolaga šele v mesecu marcu.

V zvezi z navedeno problematiko smo od Ministrstva za finance prejeli pojasnilo št. 423-1/2010/77 z dne 16. 2. 2010, kot sledi v nadaljevanju:

Za uveljavitev pravice do odbitka DDV v mesecu februarju mora davčni zavezanec imeti račun ali drug dokument na podlagi katerega je tudi obračunal DDV, in ta DDV izkazal v obračunu DDV, ne glede na to, da je račun ali drug dokument prejel v mesecu marcu, vendar pa še pred iztekom roka za predložitev obračuna DDV za februar.

Davčni zavezanec pravilno ugotavlja, da je naročnik gradbene storitve v navedenem primeru dolžan obračunati DDV in ga tudi plačati preko obračuna DDV za mesec februar, saj skladno s 33. členom Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2) obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene. Če se za dobave blaga, razen iz točke b) drugega odstavka 6. člena ZDDV-1, in opravljanje storitev izdajajo zaporedni računi ali se izvršijo zaporedna plačila, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje na katerega se taki računi ali plačila nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta. Če račun ni izdan, blago pa je bilo dobavljeno oziroma storitev opravljena, se DDV obračuna najpozneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

Skladno z 62. členom ZDDV-1 pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV. Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV v primeru obrnjene davčne obveznosti je treba upoštevati f) točko prvega odstavka 67. člena ZDDV-1, po kateri mora davčni zavezanec, ki je dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec v skladu z 2., 3., in 4. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 ali 76.a člena ZDDV-1, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance. Navedena točka je na tej podlagi natančneje pojasnjena v četrtem, petem in šestem odstavku 107. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost - pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08 in 105/09). Na tej podlagi se kot odbitek DDV šteje tudi znesek, ki ga je davčni zavezanec kot naročnik ali kupec oziroma kot prejemnik blaga ali storitev plačal v skladu s 76.a členom ZDDV-1. Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora imeti račun ali drug dokument, ki vsebuje podatke, potrebne za zagotovitev pravilnega obračuna DDV, in v obračunu DDV izkazati podatek o znesku DDV, ki ga je dolžan plačati. Šteje se, da je DDV plačan, ko je izkazan v obračunu DDV.

Glede na navedeno davčni zavezanec v obravnavanem primeru pridobi pravico do odbitka DDV že v mesecu februarju, saj je v tem mesecu nastala tudi obveznost obračuna DDV. Za uveljavitev pravice do odbitka v mesecu februarju mora davčni zavezanec imeti račun ali drug dokument na podlagi katerega je tudi obračunal DDV, in ta DDV izkazal v

obračunu DDV, ne glede na to, da je račun ali drug dokument prejel v mesecu marcu, vendar pa še pred iztekom roka za predložitev obračuna DDV za februar.